போர்வாள்

...திராவிடர் வார வெளியீடு...

வாள்	திருவள்ளுவர் ஆண்டு 1979 சித்திரை 26	வீச்சு
1	4-5-48 சனிக்கிழமை	38

ஆசிரியர்கள்:

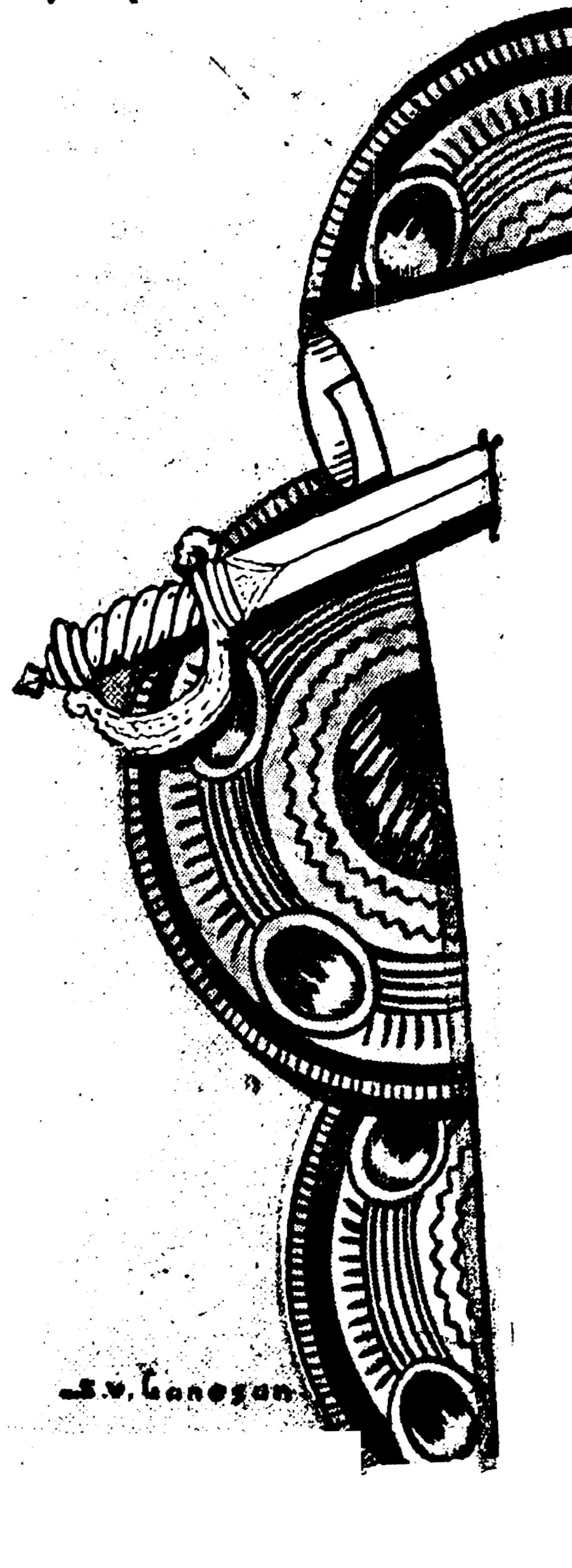

ஒரு கணவனுக்கு ஒரு மனைவிக்குமேல் இருக்கக்கூடாது என்று கூறும் பலதாரத் தடை மசோத இந்திய சட்டசபையில் வந்துள்ளது. இந்த மசோதா மனிதர்களுக்கு மட்டுந்தானா? இதோ உள்ள கடவுள்களுக்கும் உண்டா?

மூவருலா!

1

ஆச்சரியம்! ஆனால் உண்மை! இன்று தமிழ் நாட்டில் **சாக்ரடீஸ் பெர்னாட்ஷா ஷெல்லி** மூவரும் உலவுகின்றனர்.

சாக்ரடீஸ், கிரேக்க நாட்டிலே பிறந்த சிந்தனைச் சிற்பி! பெர்னாட்ஷா, சிறிய அயர்லாந்திலே பிறந்தவர் என்றாலும் இம் மலர்தலை உலகம் முழுவதும் உள்ள நல்லறிவாளர்கள் உள்ளத்திலெல்லாம் என்றும் அழியாத தன் இலக்கிய முத்திரையைப் பொறித்துவிட்ட பேரறிஞர்! ஷெல்லி, பாட்டாளி மக்கள் மன்றத்திலே புரட்சிப் புயல் எழுப்பிய ஆங்கிலக் கவிஞன். இவர்கள் மூவரும்தான் இன்று தமிழ் நாட்டிலே உலவுகின்றனர்.

"சாக்ரடீசை பெர்னாட்ஷா கண்டதில்லை. பெர்னாட்ஷா ஷெல்லியைக் கண்டதில்லை. ஷெல்லியோ சாக்ரடீசைக் கண்டதில்லை" — உலகம் இப்படிக் கூறுகிறது. வரலாற்றுச் சுவடியும் சாக்ரடீஸ் பெர்னாட்ஷா ஷெல்லி மூவரும் வெவ்வேறு காலத்தவர்களே என்று திட்டவட்டமாக அறிவிக்கிறது. ஆனால் நாம் கூறுகிறோம்: இம் மூவரும் இன்று உலவுகின்றனர். தமிழ் நாட்டில் உலவுகின்றனர். நம் கண்ணெதிரே உலவுகின்றனர். ஒருவருடன் ஒருவர் கை கோத்துக் கொண்டு, ஒருவருக்கு ஒருவர் துணைபுரிந்து கொண்டு, ஒத்த இலட்சியம் எனும் விமானம் ஏறி உலவுகின்றனர்.

"சாக்ரடீசா! அவர் கிரேக்க நாட்டு இளைஞர் உள்ளத்திலே சிந்தனை என்ற உயர் பொருளை நடமாடவிட்ட காரணத்திற்காக அந்த நாட்டு அதிகார வர்க்கத்தால் நஞ்சூட்டிக் கொல்லப்பட்டாரே 2500 ஆண்டுகட்கு முன்! அவராவது இன்றைய தமிழகத்தில் உலவுவதாவது!" என்று நம்மைப் பார்த்துக் கேலி பேசலாம் கிரேக்க நாட்டு வரலாறு பயிலும் கல்லூரி மாணவன்!

"தமிழ் நாட்டில் ஷெல்லி! 1948ல்! வெறும் பொய்! நெஞ்சறிந்த புளுகு! முழு அபத்தம்! ஷெல்லியின் கல்லறை இருக்கிறதப்பா இதோ இங்கிலாந்திலே! இந் நிலையிலேயா இத்தகைய பொய் உரைப்பது!" என்று நம்மீது ஏசல் மொழி வீசலாம் சில "ஷெல்லி பக்தர்கள்!"

"பெர்னாட்ஷா தமிழ் நாட்டிற்கு வந்ததே கிடையாது. ஏன் தம்பி இப்படிக் கதை அளக்கிறாய்?" என்று கிண்டல் பாணம் தொடுக்கக் கூடும் வேறு சிலர்.

தொடுக்கக்கூடும் என்பதென்ன, நிச்சயம் தொடுப்பர், நாம் அறிவோம் இதனை நன்றாக. அறிந்துதான் கூறுகிறோம், நாம் வாழும் இந்நாள், அவர்கள் மூவரும் நம் நாட்டில் உலவுகின்றனர்—நம் எதிரே உலவுகின்றனர்—நம் உள்ளம் கவர் கள்வர் என உலவுகின்றனர்—நம்முடைய போற்றுதலுக்கும், சில சமயம் நம்முடைய தூற்றுதலுக்கும், சிற்சில சமயம் நம்முடைய சந்தேகப் பார்வைக்கும் கூட உள்ளாகி [illegible] வண்ணம் உலவுகின்றனர்—நம்மை வாழ்விக்க, ந[illegible] பிறந்த பொன்னாட்டில் இன்பப் புதுவாழ்வைத் த[illegible] விட, நம் மக்கள் மன்றத்தில் பகுத்தறிவுப் பொ[illegible] ளொளியைப் பாய்ச்சிவிட உலவுகின்றனர்.

ஆம்! ஒரே சமயத்தில் வானவீதியில் முழுவெ[illegible] ணிலவு மூன்று உலவுவதைப் போல இவர்கள் இ[illegible] நாடு முழுவதும் பவனி வருகின்றனர்.

இந்த மூவர் உலா மிகவும் அழகாகவும் சிறப்ப[illegible] வும் செம்மையாகவும் இன்று நடைபெறுகின்றது.

அந்தந்தக் காலத்தில் எழும்பி வந்த எதிர்ப்புகள் அத்த[illegible] யையும் முறித்துத் தள்ளி முன்னேற்றப் பாதை[illegible] தமிழகத்தை அழைத்துச் செல்கின்றனர், இம் மூ[illegible] ரும். முன்னேற்றப் பாதையில் அழைத்துச் செல்[illegible] மட்டுமல்ல, புதிய தமிழகத்தையே உருவாக்குகி[illegible] னர். புதிய தமிழகத்தை உருவாக்குவது மட்டும[illegible] உருவாகும் புதிய தமிழகத்தில், வாழ இருக்கும் த[illegible] ரெலாம் புத்துலகக் காவலர்களாக, புரட்சியின் த[illegible] வர்களாக, உணர்ச்சியின் உருவங்களாக, உற்சா[illegible] தின் உறைவிடங்களாக, தன்மான இளஞ் சி[illegible] களாக, எவருக்கும் அஞ்சாமல் நெஞ்சு நிமிர்[illegible] நடக்கும் தீரர்களாக, தீவிர வாதிகளாக, எஃகு உ[illegible] மும் சிந்தனைத் திறமும் படைத்த எழில்மிகு மக்க[illegible] இருத்தற்கேற்ற வழியும் வகையும் வகுத்துத் தரு[illegible] றனர்.

இந்த மூவரும் பொது வாழ்க்கையின் வெளிச்[illegible] தில் முதன்முதல் தோன்றியபோது எவ்வ[illegible] எதிர்ப்பு! எவ்வளவு வசைமாரி! எவ்வளவு [illegible] முறைத்துப் பார்த்தவர்களும், அட்டே யார் இ[illegible] வீணர்களை என்று முணுமுணுத்தவர்களும், பீ[illegible] பீரங்கிகளை இவர்கள் பக்கம் திருப்பிவிட்டவர் [illegible] புதுப்புது வெடிகுண்டுகளை இவர்கள் மேல் வீசி[illegible] களும் கொஞ்சமா! பட்டைகளை எடுத்தெறிந்தவ[illegible] எத்தனைபேர்! கற்களை வாரித் தூவியவர்கள் எத்[illegible] பேர்! கத்தி கட்டாரிகளை ஏவியவர்கள் எத்தனை[illegible] பேனா முனையில் விஷவாயுப் பிரயோகம் செ[illegible] விப்பிரர்கள் எத்தனை பேர்! சிறைக் கம்பிக[illegible] காட்டி, அவற்றினும் வலிய சமுதாயக் கட்டுத்தி[illegible] களைக் காட்டி, அவற்றை உண்டுபண்ணிய பு[illegible] இதிகாசங்களைக் காட்டி, அவற்றிலே புனைந்தெ[illegible] அவதாரங்களையும் அவதாரர்களையும் ஆண்டவ[illegible] அடியார்களையும் அவரடிப்பொடியார்களையும் கா[illegible] மிரட்டியவர்கள் எத்தனைபேர்! அடே அப்பா! [illegible] வளவு பயங்கரமான சூழ்நிலையிலே அவர்கள் [illegible] ணம் தொடங்கினர்! பிறகு, அவர்கள் எவ்வளவு [illegible] பட்டிருந்தால் அந்தச் சூழ்நிலை மாறி, அவர்களை [illegible] ஏத்தித் தொழுதிடும் இன்றைய சூழ்நிலை பிறந்[illegible] கும்! அவர்கள் பட்ட கஷ்டங்கள், ஏந்திய இடுக்[illegible] கள், தாங்கிய பெருஞ் சுமைகள், சுழன்று சுழ[illegible] உழன்று அலைந்த அலைச்சல்கள், கூட இருந்து [illegible]

(தொடர்ச்சி 10-ம் பக்கம் பார்க்க)

வாகை சூடிய வீராங்கனை!

1921 நவம்பர்! ஈரோட்டில் கள்
ுக்கடை மறியல்! நகர் முழுவ
ம் பெரும் கொந்தளிப்பு! சர்க்
ரின் அடக்குமுறை தர்பார்
ன்ன செய்யுமோ, ஏது
ருமோ என்று மக்கள் அஞ்சிக்
டந்த வேளை. ஊரிலே 144!
ட்டங்கள் நடத்தக் கூடாது,
ரும் சொற்பொழிவு ஆற்றக்
டாது, ஐந்து பேருக்குமேல்
டக் கூடாது, கையில் தடியு
ளே கத்தி கட்டாரி போன்ற ஆயு
ங்களுடனே மக்கள் நடக்கக்
டாது என்றெல்லாம் தடை
த்தரவுகள். தமிழ் நாட்டின்
ர்வை முழுதும் ஈரோட்டின்
து, கள்ளுக்கடை மறியலுக்கு
ருகு கிடைக்கும் வெற்றி தோல்
யைப் பொறுத்துதான், தமிழ்
 முழுவதும் மறியல் போர்
டங்கப்பட இருந்தது.
கவே தென்னாட்டில் உள்ள
சிய இபக்கத்தவர் அனைவரு
டய கவனத்தையும் ஈரோட்டு
லைமை தன்பால் ஈர்த்துக்
ண்டிருந்தது. திடீரென்று
ர்த்தலைவர் 144 உத்திரவை
னிர். உடனே சிறை பிடிக்
பட்டார். தொண்டர்களும் கூட்
கூட்டமாக தடை உத்திரவை
ய வண்ணம் சிறை புகலாயி
. இனி யார் போராட்டத்தை
த்துவது என்பது பெரும் பிரச்
யாகி விட்டது. பொது
கள் பயந்து கிடந்தனர்.
லைமை தாங்கி நடத்திச்
ல்லவேண்டிய பொறுப்பும்
மையும் உடைய பலரோ
ங்குமிடம் தேடிக் கொண்
ந்தனர். வாலிபர்களோ சர்க்
ருடைய கூரிய ஈட்டிமுனை
டு வெருண்டு ஒதுங்கலாயினர்.
க்கார், மக்கள் உரிமைபற்றி
ளவளவும் மதிக்க மறுத்த
திபத்திய ஆட்சிக் காலம்
. ஆண்டால் நாங்கள் ஆள
ண்டும் இல்லையேல் எங்கள்
பாக்கி முனை ஆளவேண்டும்
று வெள்ளைத் துரைகள்
ருப்புப்" பேசிக்கொண்டிருந்த
ம். எனவே ஆட்சிப் பீடத்
உறுமுதல் கண்டு அஞ்சாது
ர்க்களம் புக வருவார் மிகச்
சிலராயினர். இந் நிலையில்தான் சிறை பிடிக்கப்பட்ட படைத் தலைவர்தம் மனைவியார், அவர்தம சகோதரியாரை உடன் அழைத்துக்கொண்டு, மிகத் துணிச்சலாக, தைரியமாக, அச்சம் என்பது அணுவுமின்றி, போர்க் களத்தில் படைத் தலைவியராய் இருந்து பணி புரியத் தொடங்கினார்கள். படைத் தலைவரோ சிறையில்! தொண்டர்களும் கம்பிக்குள்ளே! பொது மக்களோ அச்சம் எனும் நச்சு நோயால் பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்! இத்தகைய நிலையில் அம்மையார் தடை உத்தரவை மீறி மறியல் செய்யத் தொடங்கியது கண்டு, ஈரோடு வியந்தது; தமிழ்நாடு வியந்தது; அரசியலாரும் வியந்தனர். அம்மையாரின் பெரு வீரத்தைக் கண்டு, அதுவரை அஞ்சிக் கிடந்த ஈரோடு, அடலேறு என ஆர்த்தெழுந்தது. அம்மையார் பேச்சு எமக்குக் கட்டளை என்று உரத்த குரலில் ஊராள்வோர் நடுநடுங்கத்தக்க முறையில் கூறிற்று. அம்மையார் போர்க் களம் புகுந்திட யாங்கள் வறிதே கிடப்பமோ என்று காளைகள் கண்களில் தீப்பொறி பறக்க களம் புகு காதை தொடங்கினர்.

அம்மையார் தடை உத்தரவை மீறிவிட்டார்!

அடுத்தது என்ன? அம்மையார் சிறை பிடிக்கப்பட்டாரா? சர்க்கார் அன்னாரைத் தண்டிக்க விரைந்ததா? அடக்குமுறை ஆயுதம் அவர்மீது பாய்ந்ததா? இல்லை! தடை உத்தரவு முறிந்து வீழ்ந்தது. அம்மையாரைச் சிறை பிடித்தால நிலை கட்டுக்கடங்காது போய்விடும் என்பதை அறிந்த அரசியலார் உத்தரவை வாபஸ் பெற்றனர்.

அம்மையார் வெற்றி பெற்றார். அம்மையாரின் தலைமை வெற்றி பெற்றது. கள்ளுக்கடை மறியல் வெற்றிபெற்றது. அரசாங்கம் தோற்றது. தமிழகம் களித்தது. தமிழ்ப் பெண்டிர் குலம் பெருமிதமுற்றது. புறநானூற்று வீரத்தாயோ இவர் என்று எண்ணி தமிழர் பூரிப் படையலாயினர்.

வாகை சூடிய இவ் வீராங்கனையே காலஞ் சென்ற அன்னை நாகம்மையார்! தலைவர் பெரியாரின் வாழ்க்கைத் துணைவியார்! சுயமரியாதை இயக்கத்தின் கற்றூண்!

அம்மையார் மறைந்து 15 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆனல் அம்மை

குமரேச கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் LTD.

பொதட்டூர் பேட்டை. (வயா நகரி)

அன்புமிக்க அன்பர்களே!

எமது சங்கத்தில் 20 நெம்பர் முதல் 80 நெம்பர் வரை பல ரகமான சேலைகள், வேட்டிகள், சரிகை துண்டுகள், மற்ற பலரக ப்ரிண்டெட் வாயில்களும் பர்மா, மலேயா, சிங்கப்பூர், சிட்டகாங் மற்ற வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் லுங்கி ரகங்களும். உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி பெர்மிட்களுக்கும் சிபார்சு
படும்.

அன்பர்கள் அனைவரும் உயர்ந்த ரகத்
யில் வாங்கி பலனடையுமாறு வேண்டுகிறோ

தங்
ஏ. கி. சுப்பிர
தலை

யாரின் நினைவு நம்மனோர் நினைவை விட்டு இன்னும் அகலவில்லை. அகல முடியாது. சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர் பெரியார் எனில், அவர் பக்கம் நின்று, அதனை ஆர்வத்தோடும் தளராத உற்சாகத்தோடும் ஊக்கத்தோடும் வளர்த்துவந்தவர் அல்லரா நாகம்மையார்?

அம்மையாரின் வாழ்க்கையே ஒரு புறநானூறு. முதலிலிருந்து முடிவு வரை புரட்சிகரமான போக்குகளும் தன்மைகளும் கொண்டது அந்த வீர வரலாறு.

அம்மையார் இளமையிலேயே ஈ. வெ. ரா. வைக் காதலித்திருந்தார். இருவர் உள்ளமும் ஒன்றுபட்டிருந்தது. வாழ்க்கைப் பயணத்தில் இருவரும் கைகோத்துக் கொண்டு பயணம் செய்வது என்று அப்போதே தமக்குள் முடிவு கட்டியிருந்தனர். இந்த வீணையை நாதத்தினை வெட்டிப் பிரிக்க வந்தனர் பெற்றோர். ஒப்பவில்லை இருவரும். மணந்தால் இராமசாமியையே மணப்பேன்— இல்லையேல் பிணமாகக் கிடப்பேன் என்று அஞ்சாது கூறினார் நாகம்மையார் தன் பெற்றோரிடம். பெற்றோர், அம்மையாரை, யாரோ ஒரு கிழவருக்கு மூன்றாந்தாரமாக "முடிச்சுப் போட" இருந்தனர். அது போலவே ஈ. வெ. ரா. வின் பெற்றோரும் வேறு யாரோ ஒரு அம்மைக்கு அவரை கணவராக்க முனைந்த போது அவர் நாகம்மையை அன்றி வேறு எவரையும் மணவேன் என்று சூளுரைத்து விட்டார். இறுதியில் காதல் வென்றது. பெற்றோர் கட்டுப்பாடு தளர்ந்தது. நாகம்மையார்—இராமசாமி திருமணம் நிகழ்ந்தது. நாம் நெஞ்சில் நிறுத்த வேண்டும், இந்தக் காதல் போராட்டம் நிகழ்ந்தது 1948ல் அல்ல. 1898ல்! சரியாக 50 ஆண்டுகட்கு முன்! என்ன நெஞ்சுத் துணிச்சல்!

-"ார் பெரியாரின் பொது
பெருந் துணை
அம்மையார்
இவ்வளவு
மையான
டியுமா
ய பிரச்

ரமை இயக்
ு, பெரியார்,
மாக ஈடுபட்ட

போது, அன்னையாரும் அறப்போரில் குதித்தார். பெரியார் 'தமது செல்வம் முதலிய மாயைகளை மறந்து, வறியார் போல் எளிய உடை தரித்து, எளிய உணவு உண்டு, இரவு பகல் ஓயாது தேசத் தொண்டிற்கே தமது வாழ்வை அர்ப்பணம் செய்யத்' தொடங்கியதும், அம்மையாரும் ஆடை அணிகலன்களைத் துறந்தார். பட்டையும் பொன்னையும் வெறுத்தார். முரட்டுக் கதரையே உடுத்தார். விலை உயர்ந்த ஆடை அணிகளை அணிந்து ஜமீன்தாரிணிபோல் வாழ்ந்த அம்மையார், இதன் பின் என்றும் எளிய உடையே தரித்து ஏழை எளியார் போலவே வாழ்ந்தார். தேசீயப் போராட்டங்களில் எல்லாம் அம்மையார் பெரும் பங்கு எடுத்துக் கொண்டார். 1926 வரை மாகாண காங்கிரஸ், அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிகளில் அவர் உறுப்பினராக இருந்துவந்தார்.

1921ல் ஈரோட்டில் நடைபெற்ற கள்ளுக்கடை மறியலில் அவர்
பெரும்பங்கு கொண்ட
போலவே, 1924ல் நடைபெற்
வைக்கம் போரிலும், பெரியா
சிறைப்பட்டதும், அவர் போர்
கோலம் பூண்டு, படைத் தளப
யாக இருந்து, போராட்டத்தை
தொடர்ந்து நடத்தினார். பெரியா
சிறைப்படுத்தப்பட்ட பின்னும் கா
கிரஸ் உதவி கிடைப்பதற்கு ஏ
னும் அவர் தன்னந் தனியா
நின்று வைக்கத்துப் போரா
டத்தை நடத்திச்சென்ற வை
யத்தை எவர்தான் போற்றும
இருக்க முடியும்? கொடிய வெ
பத்திற்கும் மழைக்கும் அஞ்சாம
அவர் வைக்கம் கோயிலின் மு
நின்று, ஈழுவர்களை உள்ளே வி
வேண்டுமென்று மறியல் செய்
காட்சியும், கேரளப் பெண்க
பட்டாளம்போல் திரட்டி
கொண்டு, வைக்கம் வீதிகளில்
ஈழுவர்கள் நடக்கக்கூடாது என்
சமுகக் கட்டுப்பாடுகளால் தடை
செய்யப்பட்டிருந்த வீதிகளி
அவர் ஊர்வலம் சென்ற கா
யும், அவர் நிகழ்த்திய அந்த அ

வெளிவந்து விட்டது எரிமலையின் புதிய வெளியீடு!

சுற்றிச் சுழலும் சூரியனிலிருந்து சிந்திச் சிதறிய
ஒரு துளியே இந்த **பூமி**

பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக அடைந்த விஞ்ஞான
மாற்றங்களின் பயனாக உருவாகியது **உலகம்**

உயிர் அணுக்களின் வளர்ச்சியிலே முதிர்ந்து
விலங்குகளின் கால் வழியாக சுமார் பத்தாயிரம்
ஆண்டுகட்குமுன் தோன்றினான் **மனிதன்**

அந்த முதல் மனிதனின் அறியாமையான மடல
அச்சத்தின் மேல் முளைத்தார் **கடவுள்**

கடவுள் முளைத்தார்!

மனிதனால் அந்தக் கடவுள் எப்படி தோற்றுவிக்கப் பட்டார்
அவர் மனித வாழ்வையே வேரறுக்கும் புல்லுருவியாக எப்படி
மாறிவிட்டார் என்பதைத் தெளிவாக விளக்கி இருக்கிறார்
ஆசிரியர்: ர. தனலெ

விலை அணா 0-14-0 தபால் செலவு த

எரிமலைப் பதிப்பகம் துறையூர், திருச்சி Dt.

N.B: நமது வெளியீடுகள் எல்லாம் தூத்துக்குடி மாநாட்டி
எரிமலைப் பதிப்பக நிலையத்தில் கிடைக்கும்.

போர் வைதீகர் உள்ளத்தில் திகிலையும் ஈழுவர் உள்ளத்தில் களிப்பையும் படைவீரர் கூட்டத்தில் புத்துணர்ச்சியையும் மூட்டிவிட்ட காட்சியும் கண்டு வியந்த அறிஞர் திரு. வி. க. "வீட்டின் ஒரு மூலையில் பேடெனப் பதுங்கிக் கிடந்த நம் அம்மையார் தீண்டாமை எனும் பேயை வெட்டி வீழ்த்துவான் வேண்டி வைக்கம் சத்தியாக்கிரகப் போரில் புகுந்து, சிறை சென்று, அரசாங்கத்தை நடுங்கச் செய்ததோடு அமையாது, வாகை மாலையும் சூடினார்" என்று கூறிய வாசகத்தை எவர் மறுக்க முடியும்?

1925ல் சுயமரியாதை இயக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டபோது அம்மையார் உடனே அதில் ஈடுபட்டு, அதனைச் செவ்விதின் வளர்த்தார். பெரியாரின் மேல்நாட்டுச் சுற்றுப் பயணத்தின்போதும், வேறு பல சமயங்களிலும் அம்மையாரே முன்னின்று இயக்கத்தை நடத்தி வந்தார். ஒரு முறை மலாய் நாடு சென்று அங்கு வாழும் தமிழர்களைத் தட்டி எழுப்பி, அவர்கட்கு சுயமரியாதை உணர்ச்சியை ஊட்டியும் இருக்கிறார் அம்மையார். அந்நாளில் தன்மான இயக்கத் தளபதி என விளங்கிய தோழர் எஸ். இராமநாதன் குறிப்பிடுவது போல், "அவர் தமது கணவரின் எல்லா முயற்சிகளிலும் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் ஒத்துழைத்ததே சுயமரியாதை இயக்கத்தின் வெற்றிக்குக் காரணமாகும். மூடக் கொள்கையினின்று மக்களை விடுவிக்கும் பொருட்டு, அவர், தமிழ்நாடு கேரளம் மலாய் ஆகிய இடங்களில் உள்ள எல்லா ஜில்லாக்களிலும் சுற்றுப் பயணம் செய்திருக்கிறார். அவர் ஒரு பேச்சாளர் அல்ல. ஆனால் அவர் வந்து கலந்துகொள்ளும் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் பெண்கள் தீவிரமாகக் கலந்துகொள்வார்கள். அவருக்கு மக்கட் பேறு இல்லை. ஆனால் மக்கள் நலனுக்காக வேலை செய்த எல்லா இளைஞர்களையும் பெண்களையும் தமது சொந்தப் பிள்ளைகளாகவே பாவித்து நடந்துவந்தார். அவர் தமது கொள்கைகளுக்காகப் பணியாற்றிவந்த தோழர்கட்கெல்லாம் ஒரு தாயாகவே இருந்துவந்தார். அவர்களுடைய சொந்த சௌகரியங்களையெல்லாம் தாமே நேரில் கவனித்துவந்தார். சமூகப் போராட்டங்களில் வீட்டை இழந்தவர்களுக்கு எல்லாம் அவர் அபயம் அளித்துவந்தார்."

"விருந்தோம்பலில் அம்மையாருக்கு இணையானவர்கள் எவருமிரார். தம் இல்லிற்கு வரும் தொண்டர்கட்கு இனிய முகத்துடனும் இன்சொல்லுடனும் அவர்கள் இன்னமுது படைத்துவந்ததை எவரும் மறுத்துக்கூற முடியாது. ஒரு சமயம் நானும் நாயக்கர் அவர்களும் திருநெல்வேலிக்குப் பிரசார நிமித்தம் சென்றுவிட்டு ஈரோட்டுக்கு இரவு 2-30 மணிக்கு வந்தோம். அப்பொழுதும் அம்மையார் அன்புடன் வரவேற்று அறுசுவையுடன் அமுது படைத்ததை யான் என்றும் மறவேன்" என்று குறிப்பிட்டார் திரு. வி. க. 1933ல் நாகம்மையார் பட்டிறந்த ஞான்று.

மரணம் அவரை நெருங்கிய அந்த விநாடி வரையில் அம்மையார், தன்மான இயக்கப் பணியைத் தளராது செய்துவந்தார்— 1933ல் மறைந்தார், இயக்கத் தோழர்கள் துடிக்க, தலைவர் பெரியார் தனிக்க.

அன்னை நாகம்மையார் மறைந்த நாள் மே 11. அன்று, அம்மையார் விட்ட பணியைத் தொடர்ந்து நடத்துவோம் என்று திராவிடர் உறுதி கொள்வாராக.

நாகம்மையார் மறைந்தார், வாழ்க நாகம்மையார்!

(14-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

5

சாக்ரடீஸ், பெர்னட்ஷா, ஷெல்லி மூவரும் இன்றைய தமிழகத்தில் உலவுகின்றனர் என்று துவக்கத்தில் கூறினோம். இப்போதும் அதைத்தான் கூறுகிறோம்.

தமிழ் நாட்டில் இம் மூவருலா மிக மிக நேர்த்தியான முறையில், பகைவரும் கண்டு போற்றும் தன்மையில், பண்பும் பயனும் மிக்க நிலையில் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது.

முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தன்னந் தனியராக உலா வரத் தொடங்கினார் சாக்ரடீஸ். இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னே ஷெல்லி வந்தார். ஒருவர் இருவராயினர். பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னே பெர்னட்ஷா இருவருடன் சேர்ந்தார். இருவர் மூவராயினர். மூவருலா தொடங்கிற்று. உலா நடந்தது; நடக்கிறது. தமிழ்நாட்டை வளர்த்தது; வளர்க்கிறது. தமிழர் நெஞ்சத்தில் இன்பம் தவழ்ந்திடச் செய்தது; செய்கிறது.

மூவருலா, ஆரிய வட்டாரத்திற்கு வேம்பு! ஆனால் தமிழருக்குத் தென்றல்! பழமைப் பித்தருக்குக் கசையடி! ஆனால் புத்துலகச் சிற்பிகட்கு ஒரு மே தின விழா!

மூவருலா ஒரு சங்க இலக்கியம். ஒரு சிலப்பதிகாரம். ஒரு புரட்சிப் புயல்.

மூவருலாவை எண்ணினாலும் தமிழர் நெஞ்சில் தேன் சுரக்கும்; இன்பம் பிறக்கும்; அறிவுமணம் கமழும்; உயர்ந்த சிந்தனைகள் தவழும்.

மூவருலாவால் தமிழகம் பெற்ற பயன் பெரிது மிகப் பெரிது. தமிழர் அடைந்த வெற்றி சிறந்தது நனி சிறந்தது.

தென்றல் உள்ளத்தைக் குளிர்விக்கும் என்பது சொல்லித் தெரியவேண்டிய சேதி அல்ல.

செந்தமிழில் இன்பம் உண்டு என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள ஒரு மறைமலை அடிகள் தேவை இல்லை.

அன்பு மனையாளின் சொல் கேட்டால் ஆசை கணவன் நெஞ்சு பூரிக்கும் என்பதற்கு விளக்கவுரை வேண்டியதில்லை.

இவையே போலத்தான் சாக்ரடீஸ்—பெர்னட்ஷா—ஷெல்லி எனும் மூவருலா தமிழ்நாட்டை வளப்படுத்தும் தன்மையது என்பதை அறிந்துகொள்ள நமக்கு எவர் தயவும் தேவை இல்லை.

ஆனால் ஒன்று. சாக்ரடீஸ் பெர்னட்ஷா ஷெல்லி—இப் பெயர்கள் தமிழல்ல. ஆகையால் தமிழர்கள் இவர்களை இப் பெயரால் அழைப்பதில்லை. சாக்ரடீசை பெரியார் இராமசாமி என்று கனிவுடன் அழைக்கிறார்கள். பெர்னட்ஷாவுக்கு அவர்கள் இட்ட செல்லப் பெயர் தளபதி அண்ணா என்பது. ஷெல்லியோ அவர்களுக்கு புரட்சிக் கவி பாரதிதாசன்!

அவர்களுடைய மொழியிலே கூறுகிறோம்:

பெரியார்—அண்ணா—பாரதி தாசன் வாழ்க.

மூவருலா மேலும் மேலும் தமிழர்க்கு நலம் விளைப்பதாக!

போர்வாள்

8—5—48 சனிக்கிழமை

நீடுதுயில் நீக்கப் பாடிவந்த நிலவு!

இந்திக்குத் தமிழ்நாட்டில் ஆதிக்கமாம்—நீங்கள்
எல்லோரும் வாருங்கள் நாட்டினரே
செந்தமிழ்க்குத் தீமை வந்தபின்னும் இந்தத்
தேகம் இருந்தொரு லாபமுண்டோ?

மங்கை ஒருத்தி தரும் சுகமும்—எங்கள்
மாத் தமிழ்க் கீடில்லை என்றுரைப்போம்
பங்கம் விளைத்திடில் தாய்மொழிக்கே—உடல்
பச்சை ரத்தம் பரிமாறிடுவோம்!

எப்பக்கம் வந்து புகுந்துவிடும்—இந்தி
எத்தனை பட்டாளம் கூட்டிவரும்
அற்பம் என்போம் அந்த இந்திதனை—அதன்
ஆதிக்கம் தன்னைப் புதைத்திடுவோம்!

பாரதிதாசன், அன்று பாடினார், இதுபோல! தமிழகம் கூடவே பாடிற்று: "செந்தமிழே, உயிரே, நறுந்தேனே, செயலினை மூச்சினை உனக்களித்தேனே, நைந்தாய் எனில் நைந்து போகும் என் வாழ்வு, நன்னிலை உனக்கெனில் எனக்குந்தானே!" பாடிற்று தமிழகம். பாடினர் தமிழர். தமிழ்நாடு எங்கணும் பாரதிதாசன் பண் திண் திண் என ஒலித்தது. தமிழர் நெஞ்சில் எலாம் அது புகுந்து புகுந்து, தெள்ளுதமிழில் இசைத் தேனைப் பிழிந்தெடுத்துத் தந்துவிட்டு, "அதோ சிந்தனைச் சிற்பி பெரியார் இராமசாமி உன்னை அழைக்கிறார்—இனிய தென்றல் உன்னை அழைக்கிறது—நீ பிறந்த பொன்னாட்டின் இதய ஒலி அழைக்கிறது—போ, போ, உடனே, புறப்படு" என்று ஆணையிட்டது. தம் உள்ளத்தை அள்ளும் இச் சுவைமொழி கேட்ட தமிழர் களிப்புக் கடலில் குதித்திடலாயினர். ஆயிரக்கணக்கில் ஆர்வமுடன் திரண்டு, வாழ்க தமிழ், வாழ்க தமிழ் என்று முழங்கிய வண்ணம் **தலைவர் பெரியார்** பக்கம் சென்றனர். படை வரிசையைக் கண்டார் பெரியார். தமிழ் மறவர்தம் திறம் கண்டார். அவர்தம் உள்ளத்தே ஊறி எழும் தமிழ்ப்பற்றின் தனியொரு மேன்மையைக் கண்டார். இனிய தமிழை அழிக்க வேற்று நாட்டு இந்தி வருவது கண்டு தீப்பொறி பறக்கும் கண்களோடும் துடிதுடிக்கும் உள்ளத்தோடும் நிற்கும் அம் மாவீரர் கூட்டத்தின் உணர்ச்சிப் பெருக்கைக் கண்டார். களிப்புமிகக் கொண்டார். அவர் பலப்பல ஆண்டுகளாக இடையீடின்றி உழைத்து உழைத்து நாட்டிலே மூட்டிவந்த உணர்ச்சித் தீ வளர்ந்து வளர்ந்து, அன்று, சுழன்றடிக்கும் பெரிய

தோர் சூறாவளித் தீயாக ம
இருப்பதைக் காணும்போ
தம் உழைப்பிற்கு உறுபல
கிடைத்திருக்கிறது என்ப
அவர் அறியும்போது, த
வீணுக்கு உழைக்கவில்லை—
லுக்கு நீர் பாய்ச்சவில்லை எ
பதை உணரும்போது, ப
மாம் துளிர்த்துவிட்டது—
ந்த தமிழகம் தலைநிமிர்ந்து
டது—தூங்கிய தமிழர் எழு
விட்டனர்—வீணையில் இ
பிறந்து விட்டது—கீழ்வா
கதிரவன் தோன்றிவிட்டான்
காலை மலரத் தொடங்கிவிட்ட
இனித் தமிழர் வாழ்வு—
சயம் என்று அவர் எண்ணு
போது மகிழ்ச்சி அவர்தம்
ளத்தில் உலவுவது இயற்
தானே!

திரண்டெழுந்த பட்ட
ளத்தை அணிவகுத்து நிறுத்
ஆளவந்தார்களின் தமிழ்அ
குந் தன்மையை நினைவுறுத்
இந்தி எதிர்ப்புப் போர்
தேவை என்பதை அவர்க்
வுறுத்தி, களம் நோக்கிச் செ
எனக் கட்டளையிட்டார்
யார். தமிழர் சேனை தலை
மொழி கேட்டது—களம் செ
றது—பகைவரைக் கண்டது
வெற்றி கொண்டது. உண்
தமிழை அழிக்கவந்த இ
வீழ்ந்தது. தமிழ் எழுந்த
தமிழர் எழுந்தனர். அவர்
உள்ளம் எழுந்தது. நாட்டி
இன்பம் எழுந்தது. எங்கு
வெற்றி முரசெழுந்தது.
டவர் சிந்தையில் எலாம் தமி
பற்று கிளர்ந்தெழுந்தது.
கெங்கும் எம் தலைவர் ஈ.வெ.
வாழ்க எனும் மொழி எழுந்
எங்கும் எவ்விடத்தும் எவர்
ளத்தும் புதியதோர் ஆர்
பிறந்தது. தமிழ் மொழி
றால் தமிழர் என்றால் தமிழ்
என்றால் பாராமுகம் செய்த
கூட இதன்பின் தமிழ் த
எனப் பேசலாயினர். தமி

மிழர் என்று சொந்தம் கொண்
பாடலாயினர். தமிழ்நாடு யாம்
றந்த தென்னுடு என்று களிப்
ச் சிந்து பாடலாயினர்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போர் தமி
ர் வாழ்க்கை வரலாற்றிலே மிக
க்கியமானதோர் கட்டம்.
திய தமிழகம் தோன்றுதற்
ன முதல் அறிகுறி அது.
தல் அறிகுறி மட்டுமல்ல,
தல் முயற்சியும் அதுதான்!

இனிய தமிழ் இருக்க இந்தி
மொழி ஏன் என்று தான் தமி
ன் முதலில் கேட்டான்.
றகு கேட்டான் இந்தி தென்
ட்டு மொழிகூட அல்லவே!
டகாட்டு மொழிகளில் ஒன்று
ற்றே அது எமக்கு ஏன்
ன்று! சிந்தனை வளர்ந்தது. ஒரு
டநாட்டு மொழி தமிழ்நாட்டு
ளைஞர்மீது—பச்சைப் பசுங்
ள்ளைகள் மீது இவ்வளவு வலுக்
ட்டாயமாகத் திணிக்கப்படுவா
னேன் என்று எண்ணமிடலா
ன் தமிழன். இந்த எண்ணம்
ள்ளத்தில் எழுந்தபோது,
திரே இருந்த டாடா இரும்
க் கடைகள் அவன் கண்களுக்
த் தட்டுப்பட்டன. காலிலே
ணிந்திருந்த பேடா செருப்பு
வன் நினைவுக்கு வந்தது. தான்
டுத்தி இருப்பது ஷோலாபூர்
ல் வேட்டி என்பதையும்
வன் நினைக்கலானுன். கடை
தி வழியே போனுன்—பாபா
ல் கடை தென்பட்டது. சிற்
ண்டி அருந்தப் போனுன்—
ிய பவன்கள் வரவேற்றன.
ன் இதழ் வாங்கினுன்—
ராமநாத் கொயங்காவின் 'இந்
யன் எக்ஸ்பிரஸ்' கிடைத்தது.
ட்டிலேயே அடைபட்டிருப்
ர் கொஞ்சநேரம் வெளியே
ாய் வரலாம் என்று புறப்
ட்டான். சௌகார்பேட்டை
ரே வந்தது. 'ரயில்வே
ட்'டைப் புரட்டினுன்—தமிழ
த்துள்ளே ஒரு டால்மியா
ம் இருந்தது. எழுதும் தாள்
வாங்கினுன் நண்பனுக்குக் கடிதம் எழுத—கல்கத்தா மில்ஸ் தயாரிப்பு என்று அதில் நீரோட்ட எழுத்துக்கள் நெடுகக் காணப்பட்டன.

தமிழன் சிந்தித்தான்.

வடநாட்டு இந்தி மட்டுமல்ல வடநாட்டு வணிக வலைகூட தமிழகத்தின்மீது விரிக்கப்பட்டிருப்பது கண்டான்.

இதை ஏன் இந்திய சர்க்கார் தடுக்கவில்லை என்று தனக்குத் தானே கேட்டுக்கொண்டான் ஒரு கணம். அடுத்த கணமே அவன் உள்ளம் அவனுக்குக் கூறிற்று—இந்திய சர்க்கார் இருப்பதே வடநாட்டில் என்று.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஏன் இந்தப் போக்கு ஆகாது என்று கண்டித்திருக்கக் கூடாது என்ற ஐயம் பிறந்தது அவனுக்கு. உடனே பிறந்தது அதன் 'மேலிடம்' இருப்பது வடநாட்டில்—வடவர் கையில் என்ற அறிவுத் தெளிவு.

ஏன் நம் தமிழர் வடவரை எதிர்த்து போட்டித் தொழில் வைக்கவில்லை, ஏன் அவரை வெல்லவில்லை என்று நினைத்தான் சில வினுடி. பின் நினைத்தான் இந்தியா என்ற வட்டாரம் டில்லி தர்பாரின்கீழ் இருக்கிறது, வடநாடு இட்டது சட்டம், இந்நிலையில் தமிழர் தொழில் வளர வழி ஏது என்று.

கட்டாய இந்தியை வீழ்த்தினோம் என்ற வெற்றிக் களிப்பு தமிழன் நெஞ்சில் மேவிய அதே நேரத்தில் இந்த விசாரமும் மேலிட்டது அவனுக்கு.

விசாரம் தீர வழி என்ன? இந்த ஒரே கேள்வி அவன் நெஞ்சைக் குடையலாயிற்று.

பொருளாதார இயந்திரத்தின் சாவியும் வடநாட்டவர் கையில்! ஆட்சிப் பீடத்தில் அமரும் உரிமையும் வசதியும் சூழ்நிலையும் அவர்களுக்கு! இரண்டும் அற்ற அவல வாழ்வு தமிழ் மக்களுக்கு! இவற்றை நினைக்க நினைக்க தமிழன் நெஞ்சு வலித்தது. வாளேந்திய வீரர் பரம்பரையிலே வந்த தான் வடவர் தாளேந்திக் கிடப்பதோ என்ற வேதனை அவன் உள்ளத்தை வாட்டிற்று; வதைத்தது.

இந்த வேதனை போக, விசாரம் நீங்க, அடிமை வாழ்வு அகல, தமிழகம் தலைநிமிர ஒரு வழி கிடையாதா? தமிழ்நாடு இனி ஒரு இருண்டவீடாக, பாழடைந்த மணி மண்டபமாக, தேய்ந்த கனவாக இருக்க வேண்டியதுதானு?

தமிழன் மீண்டும் சிந்தித்தான். மறுபடியும் மறுபடியும் சிந்தித்தான். ஒரு வழி! ஒரு வழி! தமிழகம் தழைக்க ஒரு வழி! என்று கூவினுன், சோகம் நிறைந்த குரலில்.

ஒருவழி! ஒருவழி! தமிழகம் தழைக்க ஒருவழி! என்று பதில் குரல் வந்தது, திட்டமான தெளிவான அழுத்தந் திருத்தமான முறையில். ஒருவழி இருக்கிறது—நல்லவழி இருக்கிறது—நாம் வாழ வழி இருக்கிறது—தமிழகம் தழைக்க வழி இருக்கிறது என்று சொல்லாமல் சொல்லிற்று அந்தக் குரல்!

யார் என்று பார்த்தான் தமிழன்! பெரியார்! தமிழர் தலைவர்! புரட்சி பல கண்ட புத்துலகச் சிற்பி! அஞ்சாமையின் சின்னம்! பகுத்தறிவுப் படை வரிசைகளைத் தமிழ் நாடெங்கும் திரட்டிய தீரர்! பழமையின் பிடியிலிருந்து தமிழகத்தை விடுவித்த வீரர்! "அவருடைய குரல்தான் கேட்கிறது! இனி ஐயமுண்டு பயமில்லை மனமே" என்று பூரித்தான் தமிழன். ஏனெனில் அவர் தொடுத்த போர் ஒன்றிலும் தோல்வி அவரை அணுகியதில்லை. சோர்வு அவருக்கு ஏற்பட்டதில்லை. சோகம் அவருக்குத் தெரியாத ஒரு மனநிலை! வெற்றி வெற்றி வெற்றி

என்பதே அவருடைய போராட்டங்களின் வரலாறுகள் அத்தனைக்கும் இறுதி வாசகம். இது தெரியும் தமிழனுக்கு. தெரியும் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது அவர் குரல் கேட்டதும் அவன் அடைந்த பூரிப்பு.

"தலைவரே! தமிழகத்தைத் திருத்திய தீரரே! வட நாட்டின் இரும்புப் பிடியிலிருந்து மீள மார்க்கமுண்டோ? இருந்தாற் கூறுங்கள்—தயவுசெய்து கூறுங்கள்."-ஆவல் தெறிக்கத் தெறிக்க தமிழன் கேட்டான் தலைவரைப் பார்த்து.

"உண்டு! தாராளமாக உண்டு! **தமிழ்நாடு தமிழருக்கே**" என்றார் பெரியார். "தமிழா, கேள்! தமிழ்நாடு தமிழருக்கே! அதுதான் மார்க்கம். நாம் போக வேண்டிய பாதையும் நற்றமிழகத்தை நாம் செலுத்த வேண்டிய பாதையும் அதுதான். வா போவோம்."

பெரியாரின் அந்த அன்பழைப்பு தமிழனுக்குத் தித்தித்தது. தமிழ்நாடு தமிழருக்கே! தமிழ்நாடு தமிழருக்கே! தமிழ்நாடு தமிழருக்கே! என்று பல முறை முழக்கமிடலானான். அந்த வாசகமே நம் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டி என்று சொல்லிக் களிப்புறலானான்.

தமிழ்நாடு தமிழருக்கு என்றதும் அவன் நெஞ்சில் தமிழகத்தைச் சுரண்டிவாழும் பிறஇனத்தவர் நினைவிற்கு வந்தனர். உடனே, "ஓட்டுவோம் அவர்களை" என்று கூவினன்.

"வாணிகம் தமிழர் கையிலே இருக்கட்டும். ஆட்சிப்பீடம் தமிழரிடம் இருக்கட்டும். அமைச்சர் குழு தமிழரிடம் இருக்கட்டும். ஆளவந்தார்கள் தமிழராய் இருக்கட்டும். கைத்தொழில் தமிழரிடம் இருக்கட்டும். பஞ்சாலைகள் தமிழர் சொத்தாக மாறட்டும். பருத்தி ஆலைகள் தமிழர் உடமை ஆகட்டும். வடநாட்டு பனியாக்கள், குஜராத்திகள், மார்வாடிகள், லாலாக்கள், சேட்டுகள், வால்சந்த் ஹீராசந்த்கள், பாபாலால் கோபுலால்கள் அனைவரும் வெளியேறட்டும். கப்பலேறிக் கடல் கடந்து சென்று கண்ணீர் பெருக்கி வாழும் தமிழ்ச் சேய்களெலாம் திரும்பி வரட்டும். தமிழ்நாடு தமிழருக்கே ஆகட்டும் என்ற சிந்தனை தமிழர் நெஞ்சில் எலாம் பாய்ந்தது; பேச்சில் எலாம் தவழ்ந்தது; எழுத்தில் எலாம் திகழ்ந்தது; தமிழர் வாழும் இடம் எலாம் உருண்டோடிப் பாய்ந்தது. பாய்ந்து பாய்ந்து பரவிற்று.

> அடுத்த வாரம்
> **'போர்வாள்'**
> ★
> **மாநாட்டு இதழ்**
> ★
> அதிக பக்கங்கள்
> ★
> **விலை அணா 2**

"**தமிழ்நாடு தமிழருக் கென்றே இந்த சகத்தில் முழக்கிடு முரசே! நமை வென்ற நாட்டினர் இல்லை— இதை நாற்றிசை முற்றும் முழக்கு!**"

மறுபடியும் புரட்சிக் கவிஞர் கீதம்! **சேனை ஒன்று தேவை; பெருஞ் சேனை ஒன்று தேவை; செந்தமிழைக் காப்பதற்குச் சேனை ஒன்று தேவை** என்று இந்தி நுழைந்த போது பண் பாடிய கவிஞர், இந்நாள், **அமைவாம் உலகின் மக்களை எல்லாம் அடிநாள் ஈன்ற அன்னை தந்தை தமிழர்கள் கண்டாய்! அறிவையும் ஊட்டி சாகாத் தலைமுறை ஆக்கிய திராவிடம் வாழ்க வாழ்கவே என்று** இசை மிழற்றலானார்.

தமிழ்நாடு தமிழருக்கு என்ற இலட்சிய கீதம் எங்கும் ஒலித்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் ஆரியம் தமிழரைப் பார்த்துக் கேலி பேசிற்று. "தமிழ்நாடு! தமிழர்! என்னப்பா இது! வாசகங்கள் இவை! பா[...] டம் என்று பேசுவோம்— வர்ஷம் என்று கூ[...] ஆரியபூமி என்று பாடு[...] அதுதான் முறை—இது கோமாளித்தனம்—சட்! பார்ப்பனீயம் முடுக்கோ[...] ற்று இந்த வார்த்தைகளை[...] மன் என்றோர் இனம் தனியே அவற்கொரு [...] வது என்று முப்புரி தரித்[...] ராதிகாரிகள் கேட்கலாயி[...]

தமிழன் வரலாற்றைக் [...] னான். இன நூலைக் காட்டி[...] நில நூலைக்காட்டினான். [...] நூலை சில பக்கம் புரட்டிக் [...] டினான். நட[...] ப[...] பழக்க வழக்கங்களை, [...] மதத்துறை இலக்கியம் [...] பிறவற்றை வெளிப்படை[...] குறிப்பாயும் விளக்கிக் [...] னான். மனு நீதியை ஒ[...] வைத்து வள்ளுவர் குற[...] புறம் வைத்து, இதோ[...] தமிழினம் என்று படித்[...] டினான். கோயிலுக்கு[...] துச் சென்று அதோ [...] கோடிவரை செல்கிறானே [...] ஆரியன், இதோ இ[...] நின்றுவிடுகிறானே இவ[...] மன் என்று விளக்கி[...] னான். ஆரியர் வேறு, வேறு, தமிழர் தனி [...] தனித்த பழக்க வழக்[...] வாழ்க்கை முறைகள்-[...] இலக்கியங்கள் படை[...] என்பதை எடுத்துக்கா[...] தனிநாடு தமிழ்நாடு [...] அறுதியிட்டுக் கூறினா[...] நாட்டை நான் ஆளவே[...] என்று கொதித் தெழு[...] டான். யார் [...] எவர் குறுக்கிட்டாலும் [...] என்ற தாணியை நா[...] தான் போகிறேன் என[...] யிட்டுக் கூறினான். [...] கள் உண்டு என்று[...] னைப் புரட்டி [...]

தோள் உண்டு என்று வீர
பகர்ந்தான். 'வடக்கினில்
ர் வாழ்வை வதக்கிப் பின்
தில் வந்தே இடக்கினைச்
நினைத்த எதிரியை அந்
தொட்டே அடக்கடா
றுரைத்த அறங்காக்கும்
ம் எனக்குக் கேடயம்.
ழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற
சகம் எனக்குப் போர்வாள்.
தும் இவை இரண்டும்
ாட்டத்திற்கு' என்று
விவுரை கூறினான்.
கூறினான். கூறிவிட்டு, ஆரிய
யை தன்னையும் ஒரு கம்பன்
எண்ணி மயக்க வரும்
த்தை எண்ணி ஒரு கேலிச்
ப்புச் சிரித்துவிட்டு, வரலாற்
சுவடியை மீண்டும் புரட்டி
ன். புரட்டியபோது திடுக்
ம் சேதி ஒன்று கண்டான்.
கைத்தான். தமிழ் இனம்,
ியர் வரவுக்கு முன்னால்,
ன்று தமிழர் எனறும் தெலுங்
என்றும் மலையாளியர் கன்ன
் என்றும் பிரித்துப் பிரித்து
சப்படும் நால்வகை மக்களும்
ர்ந்த ஒன்று என்பதையும்,
ப்போது, இந்நால்வரும் ஒரு
ட்ட மக்களாய் இருந்த அந்
ளில், இவர்கள் அனைவரும்
சியது ஒரே மொழி என்பதை
ம், இவர்கள் ஓர் இனத்தவரே
ன்பதையும் கண்டான். ஆரி
ம் ஆயிரமாயிரம் சாதிகளை
ந்து நிலைநாட்டிவிட்டு ஆயிரம்
ண்டிந்து சாதி என்று பாடி
து போலத்தான், தமிழ் இன
க்களை தமிழர் தெலுங்கர் கன்
டர் மலையாளிகள் என நான்கு
கையாய்ப் பிரித்துவிட்டு நம்
ற்றுமையைக் குலைத்தனர் என்
தை, வரலாறு, தெள்ளத்
தெளிய விளக்கிக் கூறிற்று.

கூறவே, தமிழன், இந்நால்வரும்
இனத்தவராயிருக்க, ஒருமொழியி
லின்று கிளைத்த நான்கு மொழி
பேசுபவராயிருக்க, வடநாடு என்ற
பாது எதிரியையும் பொது ஆபத்தையும் கொண்டவர்களாய்இருக்க இவர்கள் அனைவரும் ஒரு கூட்டாட்சியில் இருப்பது நன்றல்லவா என்று சிந்தித்தான். இந்தச் சிந்தனையோடு, தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற இலட்சிய கீதத்தை, அவன் இசைத்தபோது, அது, **திராவிட நாடு திராவிடருக்கே** என்றுபொருள் தரக் கண்டான். இந்தப் புதுவாசகம் தென்னாட்டவர் அனைவரும் ஓர் இனத்தவரே என்பதையும் சிலபல நாட்களுக்கு முன்னால் ஒரே மொழி பேசிக்கொண்டிருந்தவரே என்பதையும் ஒரே கூட்டாட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள்—இருக்க வேண்டியவாகள் என்பதையும் தெளிவாக விளக்கும் தன்மை படைத்ததாய் இருக்கக் கண்டான் தமிழன். தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்பதற்கு ஒரு விரிவுரை திராவிட நாடு திராவிடருக்கே என்பது. தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்பது சூத்திரம். அதற்குரிய அகலவுரை திராவிடநாடு திராவிடருக்கே என்பது. சூத்திரத்தைச் சொல்லி, பிறகு பதம் பதமாக அதற்குப் பதவுரை புகன்று, பிறகு பொழிப்புரை கூறி, அதற்குப் பிறகு, கருத்துரையைச் சொல்லி விளக்குவதைவிட நேராக கருத்துரையையே கூறிவிடுவது, தனக்கு விளக்கவுரை கூறும் வேலையை மிச்சமாக்குவதோடு, கேட்பவர்க்கும் புரிந்துகொள்ளும் சிரமத்தைக் குறைவாக்கும் என்பதை உணர்ந்ததமிழன், அதுமுதல் திராவிடநாடு திராவிடருக்கே என்று முழக்கமிடலானான்.

இந்த இலட்சிய கீதம் எழுந்ததும், பண்டைத் தமிழும் தமிழில் மலர்ந்த பண்நிகர் தெலுங்கும் துளு, மலையாளம், கண்டை நிகர் கன்னடமெனும் மொழிகள் கமழக் கலைகள் சிறந்த திராவிடம் வாழ்கவாழ்கவே என்றபண் பிறந்தது தமிழகத்தில். "ஓகோ! இவர்கள் தமிழன் என்று சொல்ல அஞ்சுகின்றனர் அதனால்தான் திராவிடன் என்று பேசுகின்றனர்!" என்று சில கோமாளிகள், நாட்டு மக்களை ஏமாளிகள் என்று எண்ணிக் கொண்டு, பொருத்தமற்ற பொய்யுரைகளை வாரிவீசினர் என்றாலும்மக்கள் உள்ளத்தில்தன் முத்திரையைப் பொறித்து விட்டது திராவிடநாடு திராவிடருக்கே என்ற வாசகம். அது, தமிழர் உள்ளத்திலேடொரு உள்ளமாக இணைந்து விட்டது. குருதியோடு குருதியாகக் கலந்து விட்டது. நரம்புடன் நரம்பாக முறுக்கேறிப் பின்னிக்கொண்டு விட்டது. திராவிடம் என்னும் பேச்சு இராவிடம் இல்லை என்னும் படி அது எங்கெங்கும் பரவி விட்டது. ஆயிரமாயிரம் இளங்காளைகள் அணி அணியாக வந்தனர் திராவிடர் பாசறை நோக்கி. அந்த நேரத்தில்தான் "சேலம் மாநாடு" நடந்தது, பதவி பித்தர்கள் திராவிடர் இயக்கத்தைவிட்டு வெளியேறினர். கட்சி, பூமான்களிடமிருந்து இளைஞர் கரங்களுக்குத் தாவிற்று. திராவிடர் கழகம் பிறந்தது.

திராவிடநாடு திராவிடருக்கே என்பது இலட்சியம். திராவிடர் கழகம் அந்த இலட்சியத்தை உருவாக்க நாம் பெற்ற அமைப்பு.

திராவிடர் கழகம், ஆரிய வட்டாரத்திற்கோர் அணுக்குண்டு! ஆனால் திராவிட சமுதாயத்திற்கோ, அது, இன எழுச்சிக்கான வற்றாத ஊற்று! சமுதாயப் புரட்சியின் தலைமை நிலையம்! பகுத்தறிவாளர்களின் படை வீடு! இன்பத் திராவிடத்தை உருவாக்கும் உயர் பணியை மேற்போட்டுக் கொண்டுள்ள உத்தம வீரர்களின் கோட்டம்!

ஒரே வார்த்தையில் சொல்வதானால் புதியதோர் உலகு செய்ய, கெட்ட போரிடும் உலகத்தை வேரோடு வீழ்த்த, பொது உடைமைக் கொள்கை திசை யெட்டும் சேர்க்க, புனிதமோடு அதை நமது உயிரென்று காக்க, இது எனது என்னுமோர் கொடுமையைத் தவிர்க்க, எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் எனும் நிலைநாட்ட, திராவிட நாட்டைத் திராவிடருக்காக்க, நாட்டிலே உள்ள ஒரே ஒரு கட்சி, சிறந்த கட்சி, சிறந்த இலட்சியங்களைத் தன்னிடம் கொண்ட கட்சி, மக்களுக்காக மக்களால் நடத்தப்படும் மக்கள் கட்சி திராவிடர் கழகம்!

ஆம்! அது தமிழர் தம் நீடு துயில் போக்கப் பாடிவந்த நிலவு!

நிலவொளி எங்கும் பரவட்டும்! தமிழ்க் காதல் தலைக்கேறிய இளைய சிட்டுக் குருவிகளெலாம் அந்தப் புதுப் புனலில் நீந்தட்டும்! புது வாழ்வு பெறட்டும்!

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

குலவிக் கழுத்தறுக்க எண்ணிய கயவர்களின் 'டன்கர்க்'குகள் இவற்றை ஒரு கணம் எண்ணினாலே நம் நெஞ்சு நடுங்கும்; நரம்பு புடைக்கும்; குருதி கொதிக்கும்.

ஏதோ சிலர் தூற்றினர் என்றாலும் வேறு சிலர் உண்டு போற்ற என்று சொல்லத்தக்க நிலை இருந்திருந்தாலும் பரவாயில்லை. சில நாட்கள் மாற்றார் படை வரிசையிலிருந்து அம்பு மாரி என்றாலும் சில நாட்களேனும் நண்பர்களின் குழுவிலிருந்து மலர் மாரி என்று இருந்திருந்தால்கூடப் பரவாயில்லை. அதுகூடக் கிடையாது அவர்களுக்கு, அவர்கள், தம் பணி தொடங்கிய அந்த நாளில்!" அவர்கள் மீது மேலும் மேலும் கண்டனம் பிறந்தது. மறுபடியும் மறுபடியும் வசைச் சொல் வீசப்பட்டது. மீண்டும் மீண்டும் தாக்குதல் எழுந்தது. ஆனால் அந்த மூவருமா, கண்டனத்தாலோ, வசைமொழியாலோ, கிளர்ந்து கிளர்ந்தெழுந்த தாக்குதலாலோ இடையே நின்றுவிடவில்லை. நடந்தது தொடர்ச்சியாக. நடத்தினர் முப்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாக. விறுவிறுப்புடன் தாக்கியவர்கள் அலுத்துச் சாயும் வரை, எதிர்த்து எழுந்தவர்கள் சோர்ந்து வீழும் வரை, முணுமுணுப்புக் காட்டியவர்கள் மூலையில் முடங்கும் வரை, கல் எறிந்த கரங்கள் மலர் மாலை சூட்டும்வரை, திட்டித் திட்டி ஓய்ந்த வாய்கள் வாழ்த்துப் பதிகம் இசைக்கும் வரை, கேலிச் சித்திரம் தீட்டியவர்கள் புகழ்ச்சி ஓவியம் எழுதும்வரை, இத்தகைய நிலை மாற்றம் தோன்றும் வரை அவர்கள் தங்கள் பயணத்தை நிறுத்தவில்லை. தொடர்ந்து நடத்தினர். வெற்றி கண்டனர். இன்றோ வாகை சூடிய வீரர்களென தமிழகத்தில் பவனி வருகின்றனர்.

இப்படி மூன்றுபேர் இருப்பதே நாட்டு மக்களுக்குத் தெரியக்கூடாது என்று சில நயவஞ்சகர்கள் இருட்டடிப்புச் செய்து பார்த்தனர். ஆனால் முகிலைக் கிழித்து வெளிக் கிளம்பும் முழு மதி போல அந்த இருட்டடிப்பிலும் ஒளி வீசினர் இம் மூவரும், அதில் என்ன வியப்பு! பகலைவிட இரவில் தானே விளக்குக்கு ஜொலிப்பு அதிகம். விளக்கின் அருமையும் அவசியமும்கூட இரவில்தானே நன்றாகத் தெரியும்! இருட்டடிப்பு அதிகமாக ஆக, இம் மூவர்தம் புகழ் ஒளியும் அதைவிடக் கூடுதலான வேகத்தில் அதிகரிக்கத் தொடங்கிற்று. தங்கள் இருட்டடிப்பு இம் மூவரையும் விழுங்கித் தீர்த்துவிடும் என்று எண்ணிய "பழம் பஞ்சாங்கங்கள்" இவர்கள் ஒளி நாற்றிசை எங்கணும் பரவிடக் கண்டு துடித்தனர்; பதைத்தனர்; தகதகவெனக் குதித்தனர்; தேம்பினர்; திகைத்தனர்; கண்ணீர்விட்டுக் கதறி அழுது கலங்கி நின்றனர். மிஞ்சிவிட்டதே காரியம் என்று கைகளைப் பிசைந்து நின்றன அப் "பரப் பிரம்மங்கள்." சில சமயம் சபிக்கவும் தொடங்கினர். ஆனால் இது என்ன மனுமாந்தாதா காலமா அவர்கள் சாபம் பலிக்க!

"சாபமா அது! நெடுந் தவளைக் கூச்சல்!" என்று கூறி அவர்களை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு, மக்கள், மூவர் பக்கம் நின்றனர். இவர்களே எங்கள் வாழ்க்கை வழி காட்டிகள் என்று கூவினர். இவர்கள் பேச்சு எங்களுக்குக் கட்டளை—இவர்கள் அறிவுரை எங்களுக்குத் தென்றல்—இவர்கள் உழைப்பு எங்க வாழ்க்கையை பாலைவனத்திலிருந்து பூந்தோட்ட திற்கு அழைத்துச் செல்லும் வானூர்தி—இவர்க இல்லையேல் எங்களுக்கு வாழ்வு ஏது, இன்பம் ஏது உரிமை ஏது என்றெல்லாம் மக்கள் பேசலாயின அந்தப் பேச்சு, கூரிய ஈட்டி முனை எனத் தைத்த முப்புரி தரித்த மார்புக்குள்ளே உலவும் இதய ஏட்ட ஆனால் தேன் என இனித்தது சேரன் செங்குட்டுவ பரம்பரையிலே வந்த வீரத் தமிழருக்கு!

அதோ, மூவரும், முன் ஒரு நாள் தருக்கர் உ கேட்டு, தம்மைப்பற்றித் தவறாக எண்ணிக்கொண் கொதித்தெழுந்து கூவிய அதே மக்கள் பட்டா இன்று அணி அணியாய் தம் பின்னே வரக் கண் களிப்புகொண்டு, புத்தம் புது வாழ்வு எனும் இல சிய பூமி நோக்கி பயணம் செய்கின்றனர், அ வீரர் பட்டாளத்தையும், அதை அனுப்பிக் கொடுத் இனிய தமிழ் நாட்டையும் உடன் அழைத்து கொண்டு!

அதோ பாருங்கள், அவர்கள் மூவரும் தமிழர் ப வரிசையும் செல்லும் திசையை! எவ்வளவு க முரடான பாதையில் எல்லாம் செல்கிறார்கள்! அடு கடுக்காக வரும் ஆபத்துகளையெல்லாம் எவ்வள மகிழ்ச்சியோடும் முக மலர்ச்சியோடும் அணைத்து கொள்கிறார்கள்! பாதையின் பயங்கரத்தையும் ப ணத்தின் ஆபத்தையும் அணுவளவும் பொருட்ப தாமல் களிப்புச் சிந்து பாடிய வண்ணம் போய் கொண்டே இருக்கிறார்களே, அப்புறம் இப்புற திரும்பிப் பாராமல், சோர்வு சோகம் தெரியாம அலுப்பு சலிப்பு அறியாமல், களைத்து நின்று மலை காமல், அவர்களுக்கு, அவர்களுடைய இலட்சிய திலே எவ்வளவு தளராத-பற்று இருக்கவேண்டும் அந்த இலட்சியம் உயர்வானது, உயிருக்கு உயி னது, உயிரைக் கொடுத்தேனும் நிறைவேற்றித் தீ வேண்டியது, நியாயமானது, நிச்சயம் வெற் பெற்றே ஆக வேண்டியது என்பதிலே அவர்களுக் எவ்வளவு நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும்! அந்த நெடி பயணத்திலே அவர்கள் காட்டும் உற்சாகம் உறு ஊக்கம் அஞ்சாமை ஆர்வம் எவ்வளவு சிறந்த அந்த வீரர் கூட்டத்தை நடத்திச் செல்கிறார்கள் முதலிலே சென்றால் எந்தப் புது ஆபத்து இருக்குமே என்று எண்ணாமல் எல்லோர்க்கும் முன்னே விரைந்து நடக்கிறார்களே, ஒளி வீசும் கண்களுடன் கம்பீரமான தோற்றத்துடன், பீடு நடையுடன், தா கள் எடுத்துவைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் தம்மை பின் தொடர்ந்துவரும் பலகோடி மக்களின் எதிர்கா வாழ்க்கையை உருவாக்கும் வல்லமை வாய்ந்த என்பதை அறிந்ததால் ஏற்படும் ஆழ்ந்த சிந்தனை யுடன், அந்த மூவர்தான் எவ்வளவு வன்மை படைத் உள்ளத்தினர்!

வாருங்கள் கிட்டே நெருங்கித்தான் பார்ப்போ அம் மூவரும் படை வரிசைகளை நடத்திச் செல்லு திறமையை, தீரத்தை! அவர்கள் தன்மையையு அவர்கள் இதுவரை ஆற்றிய தொண்டின் அரு மையையும், அவர்கள் இந்த நிலைக்கு வர நேர்ந்த வி தையும் அவர்கள் பின் செல்லும் அந்தப் படை வீ களைக் கேட்டுத்தான் தெரிந்துகொள்வோமே!

2

முதலில் செல்கிருரே எழுபதாண்டுக் கிழவர், அவர் தான் சாக்ரடீஸ்! அந்த வெண்ணிறத் தாடி காற்றிலே அசைய, கரத்தில் ஏந்திய குறுந்தடி அப்படியும் இப்படியும் உலவிவர, மேலே போத்திய கருப்புச் சால்வை திராவிடர் இன இழிவை உணர்த்திவர, பரந்த முகமும், அகன்ற நெற்றியும், ஒளிவீசும் கண்களும், ஊடுருவிச் செல்லும் பார்வையும் படைத்தவராய் அவர் மடமட வென நடந்து செல்லும் முடுக்கைப் பாருங்கள். நெகிழ்ந்து வீழும் சால்வையை அடிக்கடி எடுத்து வரிந்து கட்டிக் கொண்டு, துள்ளிக் குதிக்கும் இளங்காளையென, அவர் விரைந்து போகும் வனப்பைப் பாருங்கள். அந்த அகன்ற அழகிய கண்கள் அடிக்கொரு தடவை நாலாபுறமும் பாய்ந்து பாய்ந்து நோக்கும் பெற்றிமையைப் பாருங்கள். அந்த விழிகள் காட்டும் வழி ஒன்றே சிறந்ததாக, நேரியதாக, இலட்சிய மாளிகை இருக்கும் திக்கு நோக்கிச் செல்வதாக இருப்பதைப் பாருங்கள். அந்த மாவீரர்தம் கொச்சை வார்த்தை உச்சரிப்பு பின்னே வருபவர்க்குத் தரும் உற்சாகத்தை உணர்ச்சியை உள்ளத் துடிப்பைப் பாருங்கள். அவர் அஞ்சாத நெஞ்சு படைத்த அடலேறு என்பது, அவர்பின் செல்பவர்தம் வாய் மொழியிலிருந்து மட்டுமல்ல, அவர், தன், படைவீரர் கூட்டத்தை நடத்திச் செல்லும் தன்மையிலிருந்தே கூட தெள்ளத் தெளிய விளங்கத் தோன்றுவதைப் பாருங்கள்;

அதோ அவர் போகிருரே அந்தத் தமிழ் மறவர் கூட்டம் எவ்வளவு நம்பிக்கையோடு அவரைப் பின் தொடர்கிறது! அந்த மக்கள்தம் விழிகள் அவர் செல்லும் வழி ஒன்றிலே மட்டும் பதிந்துள்ளதே தவிர வறியும் வேறு திசை நோக்கக் காணேம். அப்புறம் இப்புறம் திரும்பக் காணேம். மேல் கீழ் பார்க்கக் காணேம். காரணம், அவர் காட்டும் வழி ஒன்றே ம் சமுதாயத்தை புது வாழ்வுப் பூந்தோட்டத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, அங்கு, சமதர்மம், எனும் இன்பத் தென்றல் நுகரச் செய்திடும் தன்மை நிறைந்தது என்பதை அவர்கள் நன்குணர்ந்திருப்பதுதான்.

எழுபது ஆண்டுகள் அந்த மூதறிஞர் ஓயாது உழைத்திருக்கிருர். பம்பரம் போலச் சுழன்று சுழன்று தமிழ் நாடு முழுவதும் தன் சண்டமாருதப் பிரசாரத்தை நிகழ்த்தி இருக்கிருர். தூங்கிய தமிழகத்தைத் தட்டி எழுப்பி இருக்கிருர். எழுந்த தமிழகத்திற்கு, பல முறை, சுய மரியாதை இஞ்செக்ஷன் செய்திருக்கிருர். அலைகடலென எதிர்ப்பு எழுந்தது அவருக்கு. ஆனல் அதை அடக்கிச் செல்லும் மரக் கலமென தன் மீது ஊர்ந்து சென்றிருக்கிருர். புரட்சி புது வாழ்வு பகுத்தறிவு என்ற சொற்களை நாட்டு மக்கள் உள்ளத்தில் எல்லாம் தூவி இருக்கிருர். அவருடைய தொண்டு தமிழர் கழனிக்கு உரம் ஊட்டியது போல வேறு எவர் தொண்டும் ஊட்டிற்றில்லை. அவர் உழைப்பின் உறுபயன் என அந்தக் கழனியில் று கதிர் வாங்கிக் கிடக்கின்ற மறுமலர்ச்சிப் பயிர் போல வேறு எவர் உழைப்பும் பயிர் விளைக்கவில்லை. இந்த உண்மையை ஐயந்திரிபற உணர்ந்திருக்கிறது அவர் தலைமையை ஏற்றுள்ள தமிழர் பட்

வெளிவந்துவிட்டது! வெளிவந்துவிட்டது!!

தமிழன் தொடுத்த போர்!

இந்தி எதிர்ப்பு இயக்க வரலாறு

●

ஆசிரியர்:

மா. இளஞ்செழியன், B. A. (HONS.)

●

"இந்தப் புத்தகம், இதைப் படித்துப் பார்க்கிறவர்களுக்கு, இந்தி எதிர்ப்புப் போரைப் போல் உடனே ஒரு போராட்டம் ஏற்படாதா, நமக்கும் அதில் ஒரு பங்கு கிடைக்காதா என்கின்ற ஒரு ஆத்திரத்தையும் ஆவேசத்தையும் உண்டு பண்ணத்தக்கதாக இருக்கிறது. உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமானல், எனக்கே, இப்புத்தகத்தைக் கொஞ்சம் பார்த்த அளவிற்கே இந்தி எதிர்ப்புப் போன்றதான—ஏன்—அதைவிட முக்கியமான காரியங்களுக்கும் போராட வேண்டியது இன்றியமையாததாகக் காணப்படும் இக் காலத்தில் நாம் ஏன் சும்மா இருக்கிறோம் என்ற உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது"

—பெரியார்

"இந்த வரலாற்றினை, என் நண்பர் இளஞ்செழியன், உணர்ச்சி ஊட்டக்கூடிய முறையில் இனிமையும் பயனும் உள்ள முறையில் தீட்டியுள்ளார். இந் நூலின் மூலம் தமிழருக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் நண்பர் நற்றொண்டு ஆற்றியுள்ளார். என் பாராட்டுதல். தமிழரின் இல்லந்தோறும் இந் நூல் இருந்து, உள்ளந்தோறும் உணர்ச்சியை ஊட்டி, நாட்டின் மீது பூட்டப்பட்டுள்ள தளைகளை அறுத்தெறிதற்கான அறப்போர் புரியும் ஆற்றலைத் தருமாக! தரும்—நிச்சயம்! தமிழகம் தழைக்க இந்த ஏடு பெரிதும் பயன் படும்."

—அண்ணு

★

240 பக்கங்கள் மிகவும் குறைந்த விலை

விலை ரூ. 1 12 0 தபாலில் ரூ. 2 0 0

★

பகுத்தறிவுப் பாசறை

147, பவழக்காரத் தெரு சென்னை 1.

டாளம். ஆகவேதான் அது அவ்வளவு நம்பிக்கையுடன் அவர்பின் செல்கிறது.

தமிழகம் எங்கணும் காரிருள் நிறைந்திருந்த வேளையில் ஒளி ஒன்று பிறந்தது ஒரு மூலையிலிருந்து. மக்கள் திரும்பிப் பார்த்தனர் ஒளி பிறந்த திசையை. அது ஈரோடு! அடர்ந்த இருளையும் ஊடுருவிக் கொண்டு வெளியேறிய அந்த ஒளிச் சுடர்களைக் காணவே கூசினர் தமிழர் முதலில்! அது இயற்கைதானே! நீண்ட நேரம் இருளில் கிடந்தவன் திடீரென விளக்கொளியைக் காண நேரிடின் கண் கூசத்தானே செய்யும்?

கூசிற்று. ஆனால் கூச்சம் நிலைக்கவில்லை. ஈரோட்டு ஒளி, தம் உடலுக்கு உறுதி கூட்டுவதோடு உள்ளத்திற்கும் வயிரம் பாய்ச்சுகிறது என்பதை அறிந்ததும், தங்கள் பயணத்தின் இடை இடையே காணப்படும் பிரம்மாண்டமான பள்ளங்களையும் அடர்ந்த முட்புதர்களையும் திடீர்ப் பாய்ச்சல் நடத்தும் காட்டு விலங்குகளையும் அவற்றினின்று தப்பிச் செல்லும் வழிகளையும் அந்த ஒளி தமக்கு உணர்த்துகிறது—உறு துணை புரிகிறது—உண்மையில் பயன் படுகிறது என்பது தெரிந்ததும், மக்கள் அந்த ஒளி கண்டு கூசவில்லை. “கிழக்கு வெளுக்கிறது! கதிரவன் வருகைக்கான அறிகுறி இது! இனி பொழுது புலர்வதும் புல்லர்கள் சாய்வதும் உறுதி!” என்று எக்காளம் இடலாயினர்.

இவர், சாக்ரடீஸ், ஈரோட்டிலிருந்து மின் ஒளி வெளிச்சம் பிறக்கச் செய்வதற்கு முன்னால்கூட வேறுசிலர் இருளில் தவிக்கும் தமிழகத்திற்கு ஒளி தருகிறோம் என வந்ததுண்டு. ஆனால் அவர்களிற் பலர் தமிழகத்தில் கவிந்திருக்கும் காரிருளைப் போக்கும்முன்னர் தம் விழியில் இருக்கும் பழுதினால் தடதடவெனத் தவறி வீழ்ந்தனர் பாதையில் உள்ள பெரும் பெரும் பள்ளங்களில்! அவருட் சிலர் பள்ளங்களுக்குத் தப்பி நின்று விளக்குகளும் ஏற்றினர். ஆனால் அவர்கள் ஏற்றியதோ அகல் விளக்குகள்! ஆகவே அவை சிறு காற்றடித்ததும் அணைவது வாடிக்கையாக இருந்தது. ஆனால் இந்த சாக்ரடீஸ் ஏற்றிய சுடர் விளக்கு எத்தகைய சுழல் காற்று அடித்தும் நிற்கவில்லை. ஏனெனில் அவர் ஏற்றியது அகல் விளக்கல்ல, ஹரிகேன் விளக்குமல்ல, மின்சார விளக்கு!

பிறர் பலருங்கூட நோயுற்ற தமிழகத்திற்கு மருந்து கொடுத்தனர். ஆனால் அவர்கள் தமிழகத்தின் புறத்தோற்றத்தை மட்டும் கண்டுவிட்டு அதன் நோய் தலைவலி அல்லது குளிர் காய்ச்சல் அல்லது சுடு சுரம் போன்ற ஏதோ எளியதொன்று என்றெண்ணினர். அதற்கேற்ற மருந்து கொடுத்தனர். அவர்கள் மருந்து ஊட்ட ஊட்ட நோய் குறையவில்லை: வளர்ந்தது. ஏனெனில் நோய் வேறு; மருந்து வேறு! **ஆனால் இந்த ஈரோட்டுக்காரர், தமிழகத்தின் நலிவுக்கு வேறு ஏதோ ஆழ்ந்த காரணம் இருந்தாகவேண்டும் என்று எண்ணினார். எக்ஸ்-ரே எடுத்தார். தமிழகத்தின் விலா எலும்புகள் சாதி சமயப் புராண இதிகாசப் புழுக்களாலே அரிக்கப்படுவது கண்டார். அந்தப் புழுக்கள் தொலைந்தால் ஒழிய நோய் தீர மார்க்கம் இல்லை என உணர்ந்தார். சுயமரியாதை இஞ்சக்ஷன் ஒன்றுதான் நோய்க்குப் பரிகாரம் எனக் கண்டார். செய்தார். வென்றார். தமிழகம் தலை நிமிர்ந்தெழுந்தது. நலிவு தீர்ந்தது நோய் தொலைந்தது.**

**இன்பம் பிறந்தது. தமிழ்நாட்டின் வடிவிலே அழகு நவ
லாயிற்று.** கூனிக் குறுகி ஒடுங்கிச் சுருங்கி எலு
புருக்கி நோயால் வாடி வதங்கிக் கிடந்த தமிழக
இந்த சிகிச்சைக்குப் பின்னர் முறுக்கு மீசை வா
பன்போல, குகையை விட்டு வெளியேறிக் கர்ஜிக்க
தொடங்கிடும் சிங்க ஏறு போல, நாஜி ஹிட்லரின்
வெறியாட்டத்தை மட்டந்தட்ட எழுந்த சோவிய
செஞ்சேனை போல, வீறு கொண்டெழுந்தது
ஈரோட்டு டாக்டர் வாழ்க என முழங்கிற்று. நோ
நாடி, நோய் முதல் நாடி, அது தணிக்கும் வாய் நாடி
வாய்ப்பச் செய்த வெண்தாடி வேந்தரே எம் தலைவ
என ஒலித்தது. அது தமிழனின் இதயத்திலிருந்
எழுந்த ஒலி. ஆகவே அந்த ஒலி கேட்ட அறிவாள
உலகம் இனி தமிழகம் வாழும் என்றெண்ணி, மகிழ்
சிக் கடலில் நீந்தித் திளைத்தது.

சாக்ரடீஸ்—ஈரோட்டு டாக்டர்—தன் இஞ்செக்
னால் நோய் தீர்ந்து எழுந்து புது முறுக்குடனும் பு
வனப்புடனும் திகழும் தமிழகத்தை அன்பாக அழை
தார். அருகே அமரச் சொன்னார். புன்னகை பூத்
முகத்துடனே ஆசையோடு அதன் முதுகைத் தட்டி
கொடுத்தார். டாக்டர், கரத்திலே ஊசியை ஏற்றி
போது, அதன் வலி, தசையிலே நரம்பிலே உட
எலும்பிலே தாக்கியபோது, படுபாவி டாக்டர் என்று
சபித்த அதே தமிழகம் இப்போது டாக்டரின் தி
மையே தனக்குப் புதுவாழ்வு அளித்தது என்பதை
உணர்ந்து, முகமலர்ச்சியுடன், நன்றியறிதலுடன்
பணிவுடன் டாக்டருக்கருகே அமர்ந்து, என்ன சொ
லப் போகிறாரோ டாக்டர் என்று ஆசையுடன் நோக்
லாயிற்று.

“தம்பி!”

“ஏன், டாக்டர்!”

“நோய் முற்றும் தீர்ந்துவிட்டதல்லவா?”

“தீர்ந்துவிட்டது டாக்டர். ஆனால்.........”

“ஆனால் என்ன”

“நோய் தீர்ந்துவிட்டது என்றாலும் உடம்பு என்
னவோ போல் இருக்கிறது டாக்டர். உடல், வலிவு
னும் வனப்புடனும் மிளிர்கிறது. கண்களில் புது ஒ
பிறக்கிறது. கரத்தில் வலிவு இருக்கிறது. கால்களி
இரத்த ஓட்டம் தடைப்படவில்லை. மொத்தத்தி
நோயோ நோய்க்கான அறிகுறியோ சிறிதும் இல்லை
இருந்தாலும் என்னவோ ஏதோ உடம்பு ஒரு மாதி
யாக இருக்கிறது”

“ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறதா! இரு தம்பி, இதே
வருகிறேன். அதற்கும் ஒரு வழி சொல்கிறேன்...”

பேசிக் கொண்டே டாக்டர் அறைக் கதவை
திறந்து கொண்டு வெளியே போனார். அடுத்த கண
இரண்டு புதுமனிதர்களுடன் உள்ளே நுழைந்தார்.

தலைகுனிந்த வண்ணம் எது பற்றியோ சிந்தித்து
கொண்டிருந்த தமிழகத்தின் செவியிலே “தம்பி
நிமிர்ந்து பார்” என்று டாக்டர், ஆம், சாக்ரடீஸ்
முடுக்கான தோரணையில் கூறிய வாசகம் வீழ்ந்த
திடுக்கிட்டெழுந்த தமிழகம் டாக்டருக்கு இருமருங்
லும் இருவர் நிற்கக் கண்டது. யார் என்று உற்
நோக்கிற்று. அதன் கண்களை அதனாலேயே நம்
முடியவில்லை. ஒருவர் பெர்னாட்ஷா! மற்றொருவ
ஷெல்லி!

3

...ன்பது கனவோ என்ற ஐயம் பிறந்தது தமிழகத் ... ஆனல் தனக்குப் புதுவாழ்வு அளித்த புரட்சித் ...ர் சாக்ரடீஸ்-அருமை டாக்டர்-வெண்ணிறத்தாடி ...த்த ஈரோட்டு வேந்தர் எதிரே இருக்கிறர், அவர் ...ம் தான் ஷெல்லியும் பெர்னுட்ஷாவும் நிற்கின்ற ...ன்பது அதன் நினைவுக்கு வந்தது அடுத்தகணம். ...பது கனவல்ல என்ற தெளிவு பிறந்தது. ஆனல் ...ப்பு தீரவில்லை—வளர்ந்தது. ஷாவும் ஷெல்லியும் ...ன்று எப்படி வந்தனர்? எங்கிருந்து அழைத்து ...ர் சாக்ரடீஸ்? ஏன் இதுவரை சொல்லவில்லை?

"என்ன தம்பி யோசிக்கிருய்! உனக்காகத்தான் ...களை அழைத்து வந்திருக்கிறேன். உடம்புக்கு ...மில்லை என்றும் என்னவோ போல் இருக்கி ...என்று சொன்னுயல்லவா..."

"ஆமாம்"

"அதற்காகத்தான் இவர்களை அழைத்துவந்திருக்கி ...ன். இவர்கள் அந்த என்னவோ போல் இருப்ப ...கு மருந்து தருவார்கள். இவர்கள் மனநோய் ...த்துவர்கள். என் நண்பர்கள்."

"மனநோயா, எனக்கா, எனக்கா டாக்டர்......"

"ஆமாம் தம்பி! திடுக்கிடாதே! மனநோய் என் ...நோயே அது என்றல்ல அர்த்தம். அது ஒரு ...மன நிலை. சில சமயம், வெயில் காய்வது ...ல ஆனல் காயாமல், மழை பொழிவது போல ...ல் பொழியாமல், இரண்டுங் கெட்ட நிலை ...வானம் இருப்பதுண்டல்லவா, பார்த்திருக் ...ய...... ....."

"பார்த்திருக்கிறேன்"

"இப்போது உன் மன நிலையும் அத்தன்மையது ...ன். எங்கேயோ போகவேண்டும்போல் இருக்கும்— ...க மாட்டாய். எதையோ செய்ய வேண்டும்போல் ...ன்றும்—எதுவும் செய்யத் தோன்ருது. ஆயிரம் ...ம் கவிதைகள் தீட்டிட வேண்டும் என உள்ளம் ...க்கும். ஏடும் எழுத்தாணியும் எடுத்துக் கொண்டு ...கார்ந்தால் ஏன் எழுதவேண்டும் என்று தோன் ... இதுதானே உன் நிலை......"

"ஆமாம் டாக்டர்"

"...சா. இதோ பெர்னுட்ஷா கூப்பிடுகிறர் பார்."

...பெர்னுட்ஷா அழைத்தார். தமிழகம் அவர் அருகே ...ன்றது. அவருடைய அந்த அன்பழைப்பிலேயே, ...த்த முறையிலேயே, அழைக்கும் குரலிலேயே, ...ஆநந்தம் இருக்கக் கண்டது.

...ன்னமான உருவம், வாரிவிடப்படாத தலை, அகல ...நெற்றி, பற்களிலோ வெற்றிலைக் கறை, எங் ...ம் குறும்புப் புன்னகை, முகத்திலே! ஒரு சிட்டி ...பொடி, கரத்தில்! அலைமோதும் சிந்தனை உள் ...தில்! பேச்சோ சுவையும் இன்பமும் கமழும் ...இசை!

...ண்டது தமிழகம்; களித்தது. ஆனல் ஓர் ஐயம் ...ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது அதன் உளத்தில். ...படத்தில் நெட்டையாய் இருக்கிறர், தாடியுடன் ...கிறர், ஒல்லியான ஒற்றை நாடி மனிதராக இருக் ... ஆனல் நேரில் பார்க்கும் போதோ தாடியைக் ...ம், ஆளும் குள்ளம், தமிழ் பேசுகிறர், இது ...வியப்பு என்று எண்ணி மருண்டது தமிழகம்.

மருளாதே தோழா போவோம் வா வெளியே என்று அதே நேரத்தில் ஷா தமிழகத்தை அழைத்தார். தமிழகம் புறப்பட்டது. ஷெல்லி ஒரு புறத்தில் இருந்து கொண்டு "இனிமைத் தமிழ்மொழி எமது—எமக்கு இன்பந் தரும்படி வாய்த்த நல் அமுது" என்று இயல் தமிழை இசைத் தமிழிலே இசைத்துக் கொண்டிருந்தார். ஷா, அவரையும் கைபிடித்து இழுத்தார். ஷாவும் ஷெல்லியும் தமிழகமும் கடற்கரை நோக்கிச் செல்லலாயினர், உல்லாசத்திற்காக. நல்ல காற்றோட்டத்தில் சில மணி நேரம் இருக்கலாம் என்பதற்காகவும்தான்!

4

ஈரோட்டு டாக்டர் மருந்து கொடுத்தார் உடல் நோய் தீர.

காஞ்சிபுரத்துக் கலைவாணரும் புதுவை புரட்சிக் கவிஞரும் இலக்கியத் தேன் கொடுத்தனர் மன நோய் போக.

அவர் செய்தது இஞ்செக்ஷன்! இவர்கள் செய்தது இஞ்செக்ஷன் அல்ல—இன்பத் தமிழ் என்ற வட்டிலில் இலக்கியத் தேன் பரிமாறல்! இதற்கு ஏன் இஞ்செக்ஷன்! தேனை வேண்டாம் என்று ஒதுக்குவாரும் உண்டோ?

ஈரோடு தமிழர்களைச் சிந்திக்க வைத்தது. காஞ்சிபுரமும் புதுச்சேரியும் அந்தச் சிந்தனைக்கு அழகும் நிறமும் வடிவமும் வசீகரமும் கொடுத்தன.

ஈரோட்டில் புரட்சி எழுந்தது. காஞ்சியிலும் புதுவையிலும் அந்தப் புரட்சியின் வளர்ச்சிக்குரிய உணர்ச்சியும் எழுச்சியும் கிளர்ந்து எழுந்தன.

ஈரோடு மருந்து கொடுத்தது. அந்த மருந்துக்குச் சுவையும் மெருகும் கொடுத்தன காஞ்சியும் புதுவையும்.

மருந்து—அதுவும் இஞ்செக்ஷன் என்றால் அனைவரும் அதை விரும்புவார்கள் என்பதற்கில்லை. ஆனல் அதே மருந்து தேனிலே குழைத்துத் தரப்படும் போது பலரும் அதை விரும்பி விரும்பி உண்ணுவர். தமிழகத்திலும் அதுதான் நிகழ்ந்தது.

சாக்ரடீஸ் தயாரித்த சுயமரியாதை சூரணத்திற்குச் சுவையும் இனிப்பும் கூட்டினர் ஷாவும் ஷெல்லியும்!

ஈரோட்டு சாக்ரடீஸ், பகுத்தறிவு என்னும் கோடரி கொண்டு மூடநம்பிக்கைகளை முறித்துத் தள்ளினர்; சடங்கு சம்பிரதாயங்களை வெட்டி வீழ்த்தினர்; அர்த்தமற்ற சமூகக் கட்டுப்பாடுகளையும் அடம் செய்யும் வைதீகத்தையும் ஒழித்துக் கட்டினர்; எங்கணும் புரட்சியில் பற்றும் பழமையில் வெறுப்பும் சேர்ந்திருந்த ஆர்வமும் சிந்தனையில் நாட்டமும் ஏற்படச் செய்தார். பலப்பல நூற்றண்டுகளாக தமிழர் கண்களுக்கு இடப்பட்டிருந்த மதத் திரையை விலக்கினர். திரை விலகியதும் தமிழர் கண்களுக்கு முன்னல் உலகம் முழுவதும் வந்து நின்றது. பார்த்தனர் தமிழர். உலகம் முன்னேறிக் கொண்டிருந்த வேகம் தெரிந்தது. தாங்கள் வீழ்ந்துள்ள படுபாதாளத்தின் ஆழமும் தெரிந்தது. அங்கே, விஞ்ஞானம் வான நூல் வேதி நூல் என்று ஆராய்ச்சி நடப்பது தெரிந்தது. இங்கே, மச்ச புராணம் கூர்ம புராணம் தவளைப் புராணம் என்று தர்க்க வாதம் நடப்பதும் தெரிந்தது. அங்கே டெலிபோனும் டெலிவிஷனும் ரேடியோவும் ராக்கெட்டும் பவனி வருவது தெரிந்தது. இங்கே, பஞ்சாங்க

மும் பழைய ஏடும் மனுநீதியும் கம்பன் கதையும் உலா வருவதும் தெரிந்தது. ஒரு கணம் சிந்தித்தனர் தமிழர். மறுகணம், எடுத்து எறியுங்கள் இந்தக் குப்பை கூளங்களை என்று கூவினர். அவசர அவசரமாக அவற்றை எடுத்து எறிய ஓடினர் தமிழர்.

ஓடுகிறபோது ஒரு குரல் கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்தனர். முகமூடி தரித்த ஓர் உருவம் தம்மைப் பார்த்து ஏதோ கூறிடக் கண்டனர்.

என்னப்பா என்ன சங்கதி ?—தமிழர் கேட்டனர்.

அவற்றை குப்பை என்றெண்ணி எடுத்து எறிய ஓடுகிறீர்களே தலை தெறிக்கும் வேகத்தில், இது நியாயமா ? — அந்த உருவம் பேசிற்று.

இது தவிர வேறு எது நியாயம்? குப்பை கூளங்களை வைரத்தின் குவியல் என்றெண்ணிப் போற்ற வேண்டுமோ ?—தமிழர்கள் வாதிட்டனர்.

குப்பை என்று கூறலாம் நீங்கள் அவற்றின் உள்ளுறை பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தாததை எண்ணி ! ஆனால் அவற்றிலே உள்ள இலக்கியச் சுவையை மறந்திடலாகுமோ, என்ன இருந்தாலுமே இந்தப் பேத புத்தி ஆகுமோ ?—கேட்டது உருவம் கேலிக் குரலில் !

இலக்கியம் என்ற சொல் கேட்டதும் திகைத்தனர் தமிழர். மயங்கினர். மருண்டு நின்றனர். இதுதான் சமயம் என்று அந்த உருவம் தொடர்ந்து பேசலாயிற்று :

இலக்கியச் செல்வங்களைத் தொலைக்கலாமோ ? கலை அறியாக் கயவர் செயல் அன்றோ அஃது ? இந்த அழியாத இலக்கியச் செல்வங்களை அழித்துவிட்டால், நாம் வேறு கலைப் படைப்புகளைக் காணுதல் இயலுமோ..

“ஏன் இயலாது ?” கணீர் என்று ஒரு குரல் கேட்டது. உருவம் பார்த்தது. தமிழரும் பார்த்தனர்.— ஏன் இயலாது என்று கம்பீரமான இணைந்த ஒரு குரலில் கேட்ட வண்ணம் இருவர் வந்தனர். புதுவை ஷெல்லி ஒருவர். காஞ்சி பெர்னாட்ஷா மற்றவர்.

பழைய கலையை அழிப்பது போலவே புதிய கலையை உருவாக்க முடியும் என்று கூறினர் அன்னார். கூறியதோடு இல்லை. செயலிலும் காட்டினர். ஒப்பற்ற சொற்பொழிவுகள், சிறந்த பல சுவடிகள், அழியாத இலக்கியச் செல்வங்கள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், காவியங்கள், நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றாக வெளி வந்தன. கலை உலகில் ஓர் புரட்சி! பழமை விடை பெற்றது. புதுமை அரியாசனம் ஏறிற்று. பகுத்தறிவு, கலை உலகிலும், கண்ணியமான இடம் பெறத் தொடங்கிற்று.

கலைக் கோட்டத்திலும் நம்முடைய முத்திரையைப் பொறித்தாயிற்று என்ற மகிழ்ச்சியுடன், நியாயமான பெருமையுடன், இந்தப் பெருமையை தமக்களித்த ஷெல்லியையும் பெர்னாட்ஷாவையும் வாழ்த்திய வண்ணம், தம்மை மருட்டிய அந்த முகமூடி மனிதன் எங்கே என்று நிமிர்ந்து பார்த்தனர் தமிழர். அந்த ஆரிய மாயாவியைக் காணோம். அவன் மறைந்து போய்விட்டான். இருள் நிறைந்த இடத்திலே, இடக்கு மிகுந்த சமயத்திலே, ஆரியம் ஆர்ப்பாட்ட வேடம் போடுமே தவிர, உண்மை உலவும் நேரத்தில் ஒளி பரவிய இடத்தில், அதற்கு இடம் ஏது ?

(தொடர்ச்சி 5-ம் பக்கம் பார்க்க)

பாசறை வெளியீடுகள்!

★

சித்திரபுத்திரன் எழுதுகிறார்!

சித்திரபுத்திரன் என்ற புனை பெயரி
பெரியார் அவர்கள் எழுதிய ஐந்து அருமை
யான உரையாடல்கள். நகைச்சுவையு
கருத்துச் சுவையும் மிக்கவை.

விலை 0 6

புதியதோர் உலகு செய்வோம்!

இன்றைய சமுதாயத்தை மாற்
அமைத்து மறுகோலம் செய்து தீரவே
டியது ஏன்—எப்படி என்பது பற்றி
பெரியார் சென்னை சட்டக் கல்லூரியில் ஆற்றி
பேருரை.

விலை 0 6

திராவிடஸ்தான் வேண்டாமா?

வேண்டும்—வேண்டாம் என்பது
றிய கம்யூனிஸ்ட் திராவிடக் கழகத்த
எழுத்துப் போர். கம்யூனிஸ்டுக்கு
தகுந்த மறுப்புரை தருகிறார் மா இள
செழியன்

விலை 0 8

ஈரோட்டுப் பாதை

அடுக்கடுக்காக எழுந்த எதிர்ப்
கிடையே சுயமரியாதை இயக்கம் ம
மடவென வளர்ந்த விதத்தைச் சு
படக் கூறும் நூல்.

விலை 0

தனித் தனி தபால் செலவு 0 1 0

பகுத்தறிவுப் பாசறை

147, பவழக்காரத் தெரு : : சென்

Edired, Printed and Published by P. C. Manickavachagam alias Kanchi Manimoli atFree Printers 147, Coral Merchant St., Madras. JointEditor, M. Ilancheliyan B.A.